

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **U. s.r.o.**, M., 811 07 Bratislava, IČO : X., zastúpený advokátom K., s.r.o., V., 811 01 Bratislava, IČO: X., proti žalovanému: **E. a. s.**“, P., 82109 Bratislava, IČO: X., zastúpený A., s.r.o., V., 831 04 Bratislava, IČO: X., **o zaplatenie 245 968,16 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/181/2011 na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/213/2012-1543 z 31. mája 2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 42Cb/181/2011-1499 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tom istom súde pod sp. zn. 25Cb/42/2011, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a to otázka, či pohľadávky žalovaného voči žalobcovi

po lehote splatnosti, ktoré boli dôvodom pozastavenia nakladania zásielok a odstúpenia od zmluvy zanikli započítaním alebo či v čase oznámenia o nenakladaní zásielok a v čase odstúpenia od zmluvy existovali, resp. existujú dodnes. Súd dospel k záveru, že v skôr začatom konaní sp. zn. 25Cb/42/2011 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, pretože faktúry, ktoré označil žalovaný, boli vystavené pred uzatvorením rámcovej zasielateľskej zmluvy zo 14. októbra 2010 a väčšina z nich, teda 21 kusov sa stala splatnou ešte pred uzatvorením rámcovej zmluvy. Očividne ide o nároky vyplývajúce z iného právneho titulu než z rámcovej zmluvy. V uvedenom skôr začatom konaní sa podľa názoru súdu nerieši otázka, ktorú by súd nemohol ako predbežnú posúdiť aj v predmetnom konaní, a preto s poukázaním na ustanovenie § 109 O. s. p. návrh zamietol.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného uznesením č. k. 3Cob/213/2012-1543 z 31. mája 2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa žaloby uplatnený nárok je dôsledkom konania žalovaného, ktorý porušil povinnosti vyplývajúce z rámcovej zasielateľskej zmluvy a odmietal v rozpore so zmluvou prijímať ďalšie objednávky na prepravu tovaru. Súd prvého stupňa zamietol návrh na prerušenie konania z dôvodu, že faktúry zaplatenia ktorých sa žalobca domáha, boli vystavené pred uzatvorením rámcovej zmluvy, a preto nemohli oprávňovať žalovaného k postupu podľa čl. III. bod 5 zmluvy, podľa ktorého, ak príkazca poruší platobné podmienky a akékoľvek pohľadávky zasielateľa voči príkazcovi budú po lehote splatnosti, zasielateľ nie je ďalej povinný pre príkazcu obstarávať prepravu a vyhradzovať si právo na odstúpenie od tejto zmluvy. Pre posúdenie uplatnenej pohľadávky je rozhodujúce vyriešenie otázky, akých pohľadávok sa uvedený článok zmluvy týka, či sa týka akýchkoľvek pohľadávok alebo iba pohľadávok z rámcovej zmluvy. Vzájomným návrhom v konaní sp. zn. 25Cb/42/2011 si žalovaný uplatnil právo na zaplatenie odmeny za obstaranie prepravy a otázka významu výrazu „akékoľvek pohľadávky“ použitého v čl. III bod 5 rámcovej zmluvy nie je z hľadiska konania sp. zn. 25Cb/42/2011 právne významná. Pre posúdenie predmetného návrhu je však prvoradé, aby bolo preukázané, ktorých pohľadávok žalovaného sa čl. III bod 5 zmluvy týka a až následne, či sú predmetom konania vedeného pod sp. zn. 25Cb/42/2011. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je zatiaľ dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., a preto napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 23. 07. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukázaním na prípustnosť dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. z dôvodu, že žalovanému bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. z dôvodu, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V dôvodoch dovolania poukázal na prevenčný charakter samotného inštitútu prerušenia konania, ktorý sa uplatňuje práve v prípade predpokladaného súvisu viacerých súčasne vedených konaní. Odvolací súd uviedol, že pre posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku v konaní sp. zn. 42Cb/181/2011 je rozhodujúca okrem iného aj existencia pohľadávok žalovaného. Následne však súd konštatuje, že niet dôvodu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. V napadnutom uznesení existujú protichodné tvrdenia odvolacieho súdu o otázke, či rozhodnutie vo veci sp. zn. 25Cb/42/2011 môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnej veci. Posúdenie takejto otázky je základom rozhodovania o návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Protichodné tvrdenia rozhodne zakladajú zmätočnosť, arbitrárnosť a zjavnú nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je nutné považovať za rozhodnutie v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a zároveň v rozpore s právom na súdnu ochranu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Aj keď účastník nemá na prerušenie konania v zmysle uvedeného ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. právo, stále má právo, aby o jeho návrhu podľa uvedeného ustanovenia bolo rozhodnuté v súlade so zákonom. Súd má v súčasnosti vedomosť o takej otázke, ktorá môže ovplyvniť rozhodnutie, preto z pohľadu procesnej ekonómie a právnej istoty je účelnejšie a hospodárnejšie vyčkať na rozhodnutie o tejto otázke ako sa následne domáhať spravodlivosti prostredníctvom obnovy konania. Napadnuté rozhodnutie vychádza iba z nesprávneho právneho posúdenia veci v dôsledku, ktorého došlo k vadám konania a preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel, prípadne aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr

skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nie je prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), zaoberal sa odvolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala

možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a tieto nezistil ani dovolací súd.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa dovolateľa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho návrhu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. obsahuje protichodné závery o význame rozhodnutia v inej právnej veci na rozhodnutie v predmetnej veci, v dôsledku čoho je rozhodnutie arbitrárne a zjavne nepreskúmateľné.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 veta prvá O. s. p. v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne

iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie, ktorým súd prvého stupňa návrh žalovaného na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. zamietol. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na dôvody uvedené súdom prvého stupňa a ďalej uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb/42/2011 si žalovaný uplatnil právo na zaplatenie odmeny za obstaranie prepravy, a preto otázka významu výrazu „akékoľvek pohľadávky“, ktorý bol účastníkmi použitý v čl. III bod 5 rámcovej zasielateľskej zmluvy, nebude pre posúdenie tohto nároku právne významná. Konštatoval tiež, že vyriešenie otázky akých pohľadávok žalovaného sa uvedený článok zmluvy týka, je rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie dôvodnosti žaloby v predmetnej veci sp. zn. 42Cb/181/2011. Takto formulované dôvody nie sú v rozpore so záverom odvolacieho súdu o neopodstatnenosti návrhu žalovaného na prerušenie konania. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., žalovanému postupom súdu nebola odňatá možnosť pred súdom konať, a preto dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. nie je opodstatnený.

Dovolateľ ďalej tvrdí, že uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci však

prípustnosť dovolania nezakladá. Ako už dovolací súd skôr spomenul, dovolanie nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale iba proti takému, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. V prejednávanej veci by uvedený dovolací dôvod bolo možné úspešne použiť, len ak by prípustnosť dovolania vyplývala z § 239 O. s. p., v posudzovanom prípade však tomu tak nie je.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Súd nepriznal procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože si trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. decembra 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová